

Itaque hujus totius perfectio consistit in singularum partium consensu, quo nempe fit ut singulæ actiones liberæ ad Creatoris fines dirigantur. Hæc pauca dicta sint de bonitate morali, quæ ad præsentem locum non pertinet. Ceterum ex hac tenus dictis patet, quamlibet perfectionem ex certissimis pendere regulis, ac proinde constantem omnino esse & immutabilem. Persæpe tamen fit ut veræ perfectionis notioni mera præjudicia hominumque errores substituantur, atque ita genuina perfectionis notio corrumptatur: spuria autem est & apparenſ talis perfectio, quæ potius imperfectione dicitur.

C A P U T I V.

De variis etiis speciebus, illorumque mutua relatione.

ARTICULUS I.

De ente Composito, & Simplici.

I. **E**NDS *compositum* dicitur quod ex pluribus a se invicem distinctis partibus constat. Si datæ partes dato aliquo modo inter se connectantur, datum aliquid prodit *compositum*; ac proinde dum intelligimus modum, quo totius alicuius partes inter se conjunguntur, ejusdem *compositi* essentiam intelligimus. Essentia igitur *compositi* quatenus *compositum* est, consistit in modo, quo partes componentes junguntur inter se; ideoque cum partium nexus in